

De brief stelt verder, dat in het onderzoek de vraag centraal staat omtrent "de mate, waarin u een beroep kunt doen op de politie om te voorkomen, dat u in de personeelssector te maken krijgt met crimineel-riskante figuren".

De ambliërs en bedrijfsdirecteuren zullen deze brieven met instemming gelezen hebben. Per saldo moet dat halfzachte gedoe van die reclasserings- en maar eens afgelopen zijn. Orde moet er zijn.

Maar serieus: de heer Kneepkens suggereert in zijn rapport, dat men een beroep op de politie kan en dus ook mag doen. Noch in zijn gemelde brief, noch in zijn rapport staat ook maar éénmaal vermeld, dat het onjuist is, indien de politie, op een wijze als in de brief en het rapport bedoeld, conclusies uit de politieregisters verstrekt. Een dergelijk optreden wordt immers de in de Wet op de justitiële dokumentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag neergelegde procedure wettelijk, terwijl overigens ook wordt gehandeld in strijd met de geldende voorschriften.

Wat is mijn hoofdbezwaar tegen het rapport.

De vraagstelling is niet objectief, maar suggestief. Een dergelijke vraagstelling beïnvloedt de beantwoording en ondergraaft de wetenschappelijke waarde ervan. Men is met een "vals" legitimatiebewijs binnengekomen, men krijgt een te verwachten antwoord op een suggestieve vraag en moet dan: Schande!

Is het dan een wonder, dat de politie kritisch reageert?

Ik laat de "hardheid" van de feiten dan nog maar even buiten beschouwing.

Het rapport spreekt zelf over: "Het onderzoek was niet op gericht een representatief beeld te verkrijgen": "Het ging ons veeler om een verkenning van de situatie": men spreekt over een "signaalfunctie".

Wat wilde men dan wel signaleren?

De aanbevelingen voor nader onderzoek geven dat aan. Ik citeer: "Er dient representatief onderzoek gedaan te worden naar de mate waarin bedrijven gebruik kunnen maken van de informatie van politie en justitie bij het checken van cliënten en sollicitanten op hun eventueel crimineel verleden. Er dient een onderzoek gedaan te worden naar de betrouwbaarheid van deze via de politie verkregen informatie".

Ik wijft uw ogen maar even uit.

De heer Kneepkens zegt niet: "Er dient een representatief onderzoek gedaan te worden naar de mate waarin bedrijven - in strijd met de geldende voorschriften - gebruik kunnen maken van de informatie van politie en justitie bij het checken van cliënten en sollicitanten op hun eventueel crimineel verleden. Er dient een onderzoek gedaan te worden naar de betrouwbaarheid van de informatie omtrent de bescherming van de persoonlijke levenssfeer".

Wat is 'n onderzoek zou de maatschappij, de politie en ondergetekende iets hebben. Datzelfde geldt voor het in het rapport bepleite onderzoek naar het kennelijk falen van de in de Wet op de justitiële dokumentatie geschapen mogelijkheid voor het verkrijgen van - de overigens terecht omstrede verklaringen omtrent gedrag (maar bij de laatste suggestie ontbreekt helaas iedere kritische noot van de opstellers van het rapport).

Ik heb gezegd ben ik van mening, dat de vraagstelling suggestief is. Maar voorts worden bepaalde conclusies wel erg snel uit de antwoorden getrokken. Een voorbeeld: Indien een makelaar uit Enschede antwoordt, dat hij een beroep kan doen op de politie bij het afchecken van sollicitanten, wordt daaruit de konklusie getrokken, dat de informatie wordt ingewonnen bij de politie in Enschede. Dat kan, maar behoeft niet het geval te zijn. De vraag over "welk corps" is n.l. niet gesteld. Met andere woorden: de getrokken konklusie

Nog een voorbeeld: aan de verbeeldingskracht van de geënqueteerden wordt, althans in één geval, wel erg veel ruimte gelaten. Nergens staat n.l. duidelijk omschreven, wat onder een formeel verzoek om inlichtingen aan de politie wordt verstaan. Desalniettemin zijn de konklusies over formeel of informeel "spijkerhard".

Mijn conclusies omtrent het vorenstaande zijn de volgende:

1. De begeleidende brief bij en de vragen van de enquête zijn vaak suggestief en soms onzorgvuldig geformuleerd. Vandaar mijn vragen over het wetenschappelijk karakter van het onderzoek.
2. Het verrichte onderzoek en met name het bepleite nader onderzoek, staan haaks op de door pers en kamerleden getrokken konklusies. De heer Kneepkens heeft, als maatschappijkritisch man, zich deze konklusies gaarne laten aanleunen. Over de werkelijke inhoud van onderzoek en rapport heeft hij praktisch en theoretisch gezwegen. Daar heb ik geen waardering voor, dat vind ik geen manier van doen.
3. Eventuele misstanden bij de politie wil ik graag bestrijden. Daarom vroeg ik namen. Ik accepteer de weigering van de heer Kneepkens om namen te noemen, maar ik heb er geen vrede mee. De politie wordt - in strijd met de intentie van de onderzoekers - beschuldigd en dan sterven de door derden getrokken konklusies een roemloze dood. Over wetenschappelijk onderzoek ten dienste van de maatschappelijke ontwikkeling gesproken!
4. Ik wil mij op dit moment niet mengen in de interne discussie aan de Erasmus Universiteit over deze zaak. Maar de volgende vraag blijft onbeantwoord:

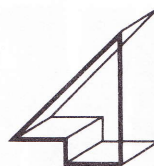
Is het correct, dat wetenschappelijke onderzoekers als de heer Kneepkens het onweersproken laten, dat uit een op zichzelf nuttig onderzoek naar slachtoffers van misdrijven door anderen konklusies worden getrokken die hij zelf niet heeft getrokken en blijkens het rapport ook niet heeft willen trekken?

De vraag kan niet beantwoord worden zoals de heer Kneepkens heeft gedaan, n.l. door zich terug te trekken in een "ivoren toren" als er een reactie uit de samenleving op zijn onderzoek komt.

Ko Wierenga

Burgemeester van Enschede

Enschede, 22 november 1978.

ALS DE THT KAMPUS UNIVERSITEIT
TWENTE GAAT HETEN KRIJGT HET
THT-NIEUWS EINDELIJK DE
NAAM DIE HET TOEKOMT